

Enskild motion

Motion till riksdagen 2015/16:427

av Margareta Cederfelt (M)

Idrott för alla

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om hbtq-planer för idrottsföreningar och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Hbtq-ungdomar mår generellt sämre än jämnåriga heterosexuella. Enligt Folkhälsoinstitutet drabbas hbtq-ungdomar oftare av fetma på grund av stillasittande fritid, de röker mer och hbtq-kvinnor snusar och brukar alkohol i högre grad än jämnåriga heterosexuella kvinnor.

För att må bra psykiskt och fysiskt är idrott en viktig komponent. Dock ska inte idrotten medverka till att människor mår sämre än när de började idrotta. Därför är det viktigt att studera Ungdomsstyrelsens siffror om ungas hälsa i samband med idrottande och skapa förutsättningar för att såväl äldre som yngre hbtq-personer ska kunna idrotta på sina egna villkor.

Enligt den ungdomsenkät som Ungdomsstyrelsen genomförde 2012 har 11 procent av hbtq-ungdomarna någon gång under det senaste halvåret upplevt rädsla i samband med aktiviteter i en idrottsförening. Motsvarande siffra bland heterosexuella ungdomar är en procent. Detta är mycket allvarligt. Ingen ung människa ska behöva vara rädd i idrottssammanhang på grund av sin sexuella läggning eller könsidentitet.

30 procent av de tillfrågade homo- eller bisexuella ungdomarna berättade också att de någon gång avstått från en fritidsaktivitet för att de varit rädda att bli illa bemötta. För heterosexuella ungdomar är den siffran 13 procent.

Ungdomsstyrelsens ungdomsenkät 2012 visar också att 40 procent av heterosexuella ungdomar idrottar varje vecka i förening jämfört med omkring 27 procent av hbtq-

ungdomarna. Den största skillnaden återfinns hos pojkarna där 38 procent av de heterosexuella pojkarna idrottar i förening mot 25 procent av de homo- eller bisexuella. Detta är illavarslande eftersom idrott och hälsa är viktiga för en människas välbefinnande.

Idrott ska kunna ske på lika villkor. Det ska aldrig vara accepterat att en förening som finansieras via offentliga medel stöter bort hbtq-personer. Med offentliga medel avses i denna motion bidrag från kommun, landsting, stat eller allmänna arvsfonden. Det är angeläget att idrottsföreningarna aktivt arbetar med frågor som rör homo- och transfobi. Vidare att varje idrottsklubb som tar emot bidrag från den offentliga sektorn har en hbtq-plan, jämförbar med en jämställdhetsplan där det också framgår hur klubben ställer sig till hbtq-frågor. Föreningen ska arbeta med förebyggande frågor, men också hur de skall agera när en situation som förorsakats av homo- eller transfobi ska lösas rent praktiskt.

I syfte att alla ungdomar skall känna sig välkomna inom idrotten skall de idrottsföreningar som erhåller offentliga medel ha en hbtq-plan. Vidare bör det i Riksidrottsförbundets regleringsbrev framgå att förbundet har till uppdrag att följa upp och utvärdera att de aktuella klubbarna har en hbtq-plan och att deras arbete lever upp till planen.

Margareta Cederfelt (M)